

חשבונו שעשו, יירדשו להם 15 אלף דולארים להודש, כדי לקיים את הנשים והילדים של העצורים. ובגן שגם עורכיהדין, מן היקרים בארץ, לוקחים נתח נכבד כשלל זה. כדי לממן את כל אלה עושים קרובי המישפחה וחברים הכל. הם הציעו השבוע לכמה עיתונים בארץ ובחו"ל ראיונות בלי עריים עם הנאשמים.

ומן העבר השני, מן המישטרה, מגיעות שמועות שונות על יחס מיוחד שבו ממשכים לזכות הנאשמים להבי ריל מהאטיות הפליליים הרגילים. המצב מרחיק לכת עד כדי כך, טוענות שמועות עקשניות, שבעת ביקורי ה- מישפחות, ניתנת אפשרות התייחדות לבני-זוג. הנאשמים מוחזקים כמעצר בבית-המעצר כמיגרשהרוסים בירוש- לים, אך אין הם יושבים יחד עם יתר העצורים, הם מוחזקים כתאים מיוחדים שם התנאים משו-

פרים ביחס לתאים האחרים, וכך הם יכולים להתייחד באין מפריע עם נשותיהם.

זו הסיבה, כך נטען השבוע, שניתנה ופורסמה רשות לאודי אדיב, האסיר הביטחוני המפורסם, להתחתן מחוץ לכלא ולזכות בהתייחדות עם אשתו, כדי שלא יטענו שנאשמי אירגון הטרור זוכים ביחס מיוחד.

אך בבית-המישפט עצמו נראה כאילו היחס משתנה לאט לאט. האולם המיוחד ששופץ לצורך מישפט יוצא- דופן זה, מבודד את הנאשמים מבני מישפחתם. השופטים לא התירו השבוע לבני המישפחות להוציא מן האולם את עורדי-הדין ורוויש נאצר, היושב כמש- קיף מטעם שני ראשי-העיריות, כריס חאלף ואיברהים טאויל.

השופט ישראל ויינר, שהתיר ה- שבוע את פירסם שמותיים של כל חברי אירגון הטרור, סגר את הדלת על פרק החגיגות.

מישפחות הנאשמים מציעות את זיכרונותיהם תמורת רבבות דולארים לעיתוני הארץ והעולם, ונעשו סידורים מיוחדים כדי לאפשר לנאשמים ולנשותיהם

התייחדות בבלא

סיפרי-תפילה בגדלים שונים, ששימשו אותם לקריאת פירקית-התילים בזמן שהתנהלו הדיונים. אחרי שהתיישבו כולם במשאית, בדרך חזרה לבית-המעצר, הם פצחו בניגון חסידי חריש.

סיפרי תפילה השבוע היתה הפעם הראשונה שנאשמי איר- גון הטרור הובאו לבית-המישפט במשאית, ולא באוטובוס מישטרת מרווח. רובם החזיקו בידיהם

צפופות של כמה ניירות מיכתבים שהועברו אליה מבעלה, אבינועם כתריאלי, שישב כאותו הזמן על ספסל- הנאשמים והביט בה.

היא קראה את המיכתב, כשהיא מצניעה אותו מעיניהם של העומדים סביבה. מרי פעם הסמיקה, חייבה, או שלחה לעבר בעלה מבט אוהב. כש- סיימה לקרוא דיברו השניים ביניהם בתנועות שפתיים.

כתריאלי ישב באפס-מעשה על ספסל-הנאשמים. הוא היה הנאשם הרביעי באירגון הטרור, שחתם על עיסקת טיעון עם הפרקליטות, ומיש- פטו הופרד משל האחרים. הוא יודה באשמות ודינו ייגזר בקרוב.

זמן קצר אחרי שסיימה לקרוא את מיכתבה, נכנס לאולם חברי-הכנסת לשעבר חנן פורת. הוא נעמד ליד הדלת. האולם הקטן של בית-המישפט המחוזי בירושלים היה מלא עד אפס מקום ולפורת לא נותר מקום לשבת. הוא הסתכל לעבר הנאשמים שישבו על הספסל, ניסה לחייך אליהם, אך אלה החזירו לו מבט קר. הוא בכל זאת המשיך לעמוד ולהקשיב לדברים ה- נאמרים באולם. בירו אחז את כתב- האישום ועקב בעניין אחרי הנעשה.

התמיכה בחברי אירגון הטרור, שהתיישבו השבוע על הספסל בבית- המישפט כנאשמים, נמשכת כמלוא העוז. האירגון שחוקק למען העצורים (הנאשמים) ממשק במרץ לאסוף כספים למען מישפחותיהם של הנאש- מים, המכורכות בילדים רבים. לפי

מ על ספסל-הנאשמים קם חגי סגל (27) ובאופן טיבעי לגמרי צעד לכיוון דלת היציאה מן האולם. שוטר וזיו, שישב חבוי בתוך הקהל הרב, הודרו לצאת אחריו. עורדי-דין, רן אבייצחק, עמר מול השופט וטען בשטף. לפתע הרים השופט, ישראל ויינר, את עיניו העיף מבט זועף לכיוון ספסל-הנאשמים ושאל בכעס: "מישהו מן הנאשמים עזב את האולם?" הנאשמים האחרים הינהנו כראשיהם. "אני מבקש שאיש לא יעזוב את האולם בלי רשות ממני", המשיך השופט בחומרה. חגי סגל, רוה, מקריח וככיפה ירוקה לראשו, חזר כוריות אל אולם- המשפטים.

"ארוני", שאל השופט, "מדוע עזבת את האולם בלי רשות?"

"ביקשתי רשות", ענה סגל. "ממני?" שאל השופט. "מהשוטר", ענה סגל כאדישות והתיישב במקומו ליד חבריו.

אתה לא במישטרה ואתה לא תבקש אישור מן השוטר, אתה תבקש רשות ממני". השופט זעם, אך הנאשמים לא נראו מבויישים במיוחד. ליד דלת האולם עמדה בחורה צעירה. היא לבשה שימלה פירחונת ארוכה, שהבליטה בטן קטנה של חודשי הריון ראשונים. לראשה היתה מיטפת סגולה ולאזניה זוג עגילים בסגול, תואמים את המיטפת. היה לה אי סולד קטן ועיניה הכחולות ה- גדולות רצו במהירות על פני שורת